

I. N. D.
DISSERTATIO PHILOSOPHICA
DE

M U N D O

Qvam

DIVINA FAVENTE GRATIA

Cum consensu, & approbatione,

Amplissimæ Facultatis Philosophicæ, in inclyta
Regia Academia Aboensi

P R A E S I D E

Clarissimo Viro

DANIELE ACHRELIO,

Eloquentiæ Professore Ordinario.

Publico examini submittit

GUSTAVUS HERLACHI BUTHELIUS,

In Auditorio Maximo ad 14. Decemb.

Anno M DCLXXXI.

ABOÆ,

Excusa à JOHANNE WALLIO, A. T.

Reverendissimo atq; Amplissimo in Christo Patri ac
DOMINO.

Dn. M. DANIELI VALLERIO,
Diocelesis Gothoburgensis Episcopo vigilantissi-
mo, Consistorii Præsidi gravissimo, atq; Gymnasii
Regii ibidem Ephoro longè dignissimo, Mecœ-
nati & Promotori certissimo, jugi oble-
quio reverenter suspiciendo,

Aique

Pl. Reverendis atq; Clarissimis Viris

Dn. HERLACHO BUTHELIUS, Pastori in
Kalff meritissimo, Parenti ut optimo, ita cha-
rissimo,

Dn. M. CHRISTOPHORO Kalff Præposito
Laholmenfi & Pastori in Eldzberg Exoptatissi-
mo, Affini & Faurori pl. honorando.

Dn. OLAO WEKANDRO Pastori in Ser-
tråda fidelissimo, Affini quoque & Faurori di-
lectissimo.

Exercitium bocce Academicum in sumilimi gra-
tissimq; animi pignus & officiosiss. effectus puri-
cor submissæ & perofficiose consecrat & offerat

GUSTAVUS BUTHELIUS
Auth. & Rsp.

P R A E F A T I O;

Ipse Mundus rerum omnium sublimissimorum ingens Palatum, cum ea exhibeat meditandi argumenta, quæ nunquam disertorum calami, & singulorum ora potuerunt exhaudire: Verti mibi non debet vitio, si de ornatissima hac machina quædam incipiam enarrare: Nam hujus contemplatio, partim ad rectam vita institutionem pertinet; partim ad salutarem cognitionem supremi Numinis, conductus; deniq; nihil oportunitius ad docendum atq; discendum vel suavius ipso occurrit MUNDO, sive industria opificis, aut partium consensum, aut harmonie species inenarrabilem gratiam. Accedit quod natura rerum inter maxima operum suorum, non possit ostendare aliud, de quo magis gloriatur, quam hominem, quem Deus induxit in mundum futurum, & sui, & suorum operum arbitrum, inspectorem, enarratorem. Videtur quidem hoc scrutinium humanae menti objicere ingentem cogitationum abyssum, cuius fundum soli sapientes penetrare possunt: Ipse Aristoteles, ut ceteros taceat, summa industria per multos Annos in ventilando hoc argumen-

to fuit occupatus, omnesq; rationis nervos, ut verita-
tem indagaret, extendebat, cuius tamen sacra non po-
tuit adsequi. Hinc addetur fortassis mirum, ausum fu-
isse me, tam amplam materiam, & viribus humanis
longe majorem, parvis instructum viribus, invadere,
& aggredi. Interim tamen cum ardua quæq; sunt etiam
pulcherrima, sciendum me, non alio fine hoc adortum
opus, quam ut levi hoc Exercitio ingenium meum ad
majora præpararem. Sunt quidem nonnulli, nescio
quibus ineptijs turgidi, qui talia juventutis collestanæ,
maligna dente rodunt, dum partim rerum contextus
reprehendunt, partim styli genium accusant. De qui-
bus cum nihil magnifici sentiamus, ad institutum no-
strum, manum ducente Deo, sine ulteriori apparatus
placet accedere.

THES. I.

Igitur mundus, qui & complexum, & contractum
maximum, & Vniversitas, etiam civitas, & templum com-
pœvit appellari, sumpto vocabulo ad hanc rem propriè & ac-
curatè, sine mistura popularium locutionum, nihil aliud nobis
debet stat, quam Cali, & Terra, cum earum rerum qua uroque
continentur admiranda structura, in Dei gloriam, & creaturi-
rum uilius tem ex nihilo in initijs condita. Persuadebat sibi nimis
simpliciter gentilium superstitione, mundum hunc, nec primordia
habuisse uuquam, nec interiturum olim, verum machinam fo-
re infinitam, immensam, eternam, ut Plinij. verba sonant,
scientie naturalis lib: Secundi, capite primo. Nos vero à Moze
aliter edocti, Universitatem hanc aliquando cœpisse novimus et
licet

licet sacra Trinitas, cum appropinquasset illud momentum, quo ipsi placuit hoc opus fabricare, descripta intercapidine, quæ singulos globos eorumque morum vias exactè caperet, mox non de sua substantia, nec alia sibi coæterna, sed de nihilo massam chaoticam creavit. In qua velut naturæ immenso seminario dotes singulorum corporum continebantur. Hanc vero indigestam molem sex diebus deinde in illam pulchritudinem diduxit, elaboravitque, sub qua haec tenus compa- ruit. Luce dispersit tenebras, positoque firmamento in me- dio aquarum superiores rejecit supra omnes cœlos; Ipsum æ- theræ stellis undiquaque exornavit, Aeris subtilem vaporem in omnes recessus expandit, relegatoque ad insinum locum Ter- raquo globo, ejus interiora gemmis, metallis, succis varijs; Exteriora vero incenarrabili plantarum, animalium, piscium atq; avium copia replevit. Ea intentione ut & suam ipse ostenta- ret omnipotentiæ Majestatem, & homo amaret, agnosceretque Creatorem, & tota natura ad peragenda sua munia laudesquo- tantarum rerum Architecto dicendas alacriter insurgeret.

THÈS. II.

Cœterum corpora ista quæ ad integratatem mundi faciunt, prout sub sensuum cœdunt judicia, vel lucida sunt, circa se fulgorem evibrantia, qualia Sol & Stellæ proprio lumine fulgidæ. Vel Diaphana, qualia Æther, Aer, Aqua, quæ ex lim- pida claritate constant; vel opaca, qualia Terra, Luna, Pla- netæ reliqui excepto Sole omnium umbrarum Parentes. Vel de- mum colorata, ex salium sulphurisque mixtura in omnibus rebus triplici naturæ circulo contentis. Lucida nullis tenebra- tum sordibus infestantur. Diaphana, neq; lucem habent neq; opacitatem, utramque tamen in se recipiunt, et si neutram reti- neant. Lucida, & opaca contraria sunt, Diaphana inter- uraque media; illa uti lucem innatam, ita hæc tenebras ad- natas habent. Prudens sane dispositio, qua ex isto lucium & umbrarum conjugio, totius mundi ornamentorum gratia con- stituitur, quæ ambæ si ab invicem segregantur, nec Mun- dus

χόσμος dici, nec admiranda illa naturæ pulchritudo, sub visum cadere potest. Quicquid enim contemplabile est in tota hac Machina, id per lucem umbrosam, & umbram lucidam spectabile est, quippe ut sine luce ipsa natura confusa, indistincta, incognita maneret, ita sine UMBRA omnis rerum gratia, ac delectatio penitus periret. Sulphuris vero saliumque temperaturis, in hac umbrarum & lucium conflictu, gloriam & gratiam debet amœna facies terrarum, metallorum diversitas, discrepantia gemmarum, honor arborum, conformatio animalium, & ipsorum hominum nunquam satis deprædicanda pulchritudo.

T M E S. III,

Am vero de situ, & ordine magnorum mundi corporum non una fuit, aut est doctorum opinio, Prisci quidem illi Græcorum, Chaldeorum, Egyptiorumque sapientes, terram in medio mundi immotam posuerunt, circa quam proximè collocavit lunam, de loco vero cæterorum planetarum non omnes convenient, placuit his Mercurium, ac Venerem infra Solem, illis rursus supra solem rotare. Sed Copernicus doctus Mathematicus invertit hanc glohorum seriem, facilioris calculi causa. Sol quippe ex mente illius centri locum tenet, circa eum proxime Mercurium collocat, deinde venereum: Terram vero cum universa elementaria sphæra, gyrat circa Solem, fixarum autem indicem immobilem statuit. Nos vero sequti vestigia Thyconis Brahes, additis observationibus recentiorum Mathematicorum, tellurem ut stabilem basin immotam in medio universi constituimus. Circa hanc expandi Aerem in tres distinctum regiones, supremam, infimam, & medium putamus, ubi volumina meteororum collecta ambulant. Aerem circumdat cœlum sydereum, iterum in duas regiones divisum, in inferiori planetarum corpora cursus suos varijs motibus peragunt, in superiori innumerabilis fixarum multitudo sub inæquali à Terra distantia itinera sua juxta immutabilia decreta continuant. Istum stellarum orbem clavidunt aquæ supracælestes, quæ fortasse constituunt vastam aquarum

fum sphæram. Etiam soler accuratus Mathematicorum se-natus in Systemate mundi tradendo, propter meliorem intellectus perceptionem observare, quo pacto centrum Mundi ita sit in ejus medio concipiendum, ut ab eo omnes lineæ, ad extimam cœli syderei superficiem ductæ, sunt inter se æquales. Et illud centrum Physice loquendo idem esse cum Terraquo, censeri potest, propter exiguum unius ab altero, in tanta mole distantiam. Deinde inter duos polos arcticum & antarcticum quos Axis mundi transt, totam Machinam cœli rotant. Dia-metros vero appellant lineas illas rectas imaginarias, quæ trans-eunt per centrum mundi, & utrinque ad ultimam cœli syde-rei superficiem tendunt.

THESES. IV.

POrro licet hujus mundi globi multis in modis respectu loci, magnitudinis, coloris, virtutumque specificarum dotes differant, nihil tamen feciūs ineffabili ratione quam postulat rerum concatenatio, ad invicem eo nexus, ea proportione cum reciproca actione influxum dispositi sunt, ut TERRENI Mundi œconomia commodissime administraret, perennes motus conti-nuent, nec à præscripto trāmite unquam divagentur. Scilicet ut Sol ad terram harmonice prorsus est constitutus, sic & luna, Venus, Mercurius &c. tum ad invicem, tum ad Tellurem, Solemq; suas à natura habent definitas intervallorum, & magnitudinum rationes harmonicas. Unde patet Supremum illum Harmostam, omnia Mundi corpora, tum inter se, tum ad ter-ram disposuisse in numero, pondere, & mensura; certe uti mun-dum in admiranda Symmetria, & proportionatissima unius corporis mundani, ad aliud intercedente, tum in quantita-tis sive magnitudinis unicuique ad finem suum consequendum appropriatae mensura exactissima arbitror constituisse; ita ineffa-bilem divinæ potentiae sapientiam, omnia ad æternæ legis a-missim disposuisse, mihi in totum persuadeo.

THESES.

THES. V.

AT vero quo pacto globi hi eommunicant sibi invicem suas virtutes, siveque harmonicam actionum intentionem, conjugaque naturarum peragant, etiam notabilis est quæstio. Quidam intentionales illos defendunt contactus & virtutiales, egregia sua seqyuti principia; alii commixtionem virium superiorum, cum inferioribus per unionem atmosphœrarum fieri posse putant, quibus ipsa atmosphœra nihil aliud est, quam vapidum ejusve globi effluvium, adjustam activitatis Sphærā extensem. Hinc inferunt atmosphœram globi Terrauei, tangere atmosphœram lunæ, hujus effluvia pyrosphœram solis, & sic deinceps sit copulatio globorum cœterorum ad confinia usque aquarum supracoelium, virtutesq; Ætkereo-rum corporum, per hanc scalam descendunt in hæc inferiora, adsentientque juxta continuas pericycloeos leges. Accedit partim ventorum & Oceani motus, cœleste semen temperans, diffundens, circumvehens; partim geocosmi appetitus magneticus, nectar illud salutare, attrahens, rapiens devorans.

THES. VI.

Ambigunt multi iique Egregij Philos. an Ætheris corporumque coelestium principia sint diversa ab hisce sublunaribus, an vero unius ejusdemque indolis? Multi ab omnibus elementis distinctam defendunt materialē, qua cœlestia componi autumant & hanc simplicem atque depurgatam ab omni quisquiliarum fæditate fore contendunt: probant id ab incorruptibilitate corporum cœlestium, tum durabilitate eorum, vel quæ alia in patrocinium suæ sententiae copiosè adducunt. Alij aliam arripiunt opinionem, illamque amplectuntur quæ quicquid Mundi creati Circulo concluditur, ex Elementis materialibus uniformibus, ejusdēq; substantiæ dicūt conflare. Primo Patrum, & magnorum virorum præclaræ repetunt dogmatæ confariantia in hoc, Deum ex uno chao non duplice non Triplici potam machinam, ejusque membra prodixisse, deinde Excell, Mater-

Mathematicorum accuratissimas observationes, quarum beneficio, in aliis illis cœlorum corporibus ibi flamarum existentias, heic liquidioris substantiae fluores, alibi fœcularum, muscularumque fumos instrumentis suis adnotarunt. Adde quod humanum judicium, potissimum ab opinionibus liberatum, nunquam potest percipere, qua ratione cœlestia corpora agerent in hæc inferiora, si ab illis discrepant; impossibile enim esse videtur ut influxum affectus, sympathia & antipatia leges, copulae superiorum cum inferioribus fierent, si non unum alterum foveret, protegeret, conservaret. Denique in superiori expanso alterationes genesesque novarum rerum sœpe contingunt, quod ex stellarum novarum, & cometarum genesi apparet, quæ rerum schemata simplicitatem omnem turbant è cælo.

THE S. VII.

Sed orbis terrarum, quem insimum in mundo locum obtinere superius diximus, non tantum super suum centrum in puro Aere pendet immotus, verū etiam polos suos cœlestibus polis obvertit; materias liquidas, & alias volubiles, catenis montium stringit, interiora variis meatibus habet excavata, in quibus naturæ semen coquitur, in mineralium tot sôboles, exteriora vero suas habet voragini, eminentias rigentes gelu, & plana camporum, ornata plantis & animalibus. Oceanum vero qui atidam circumdat, vel freta adnectunt mariibus, vel paludibus jungunt subterranei canales, ille per motus perpetuos, annuos, menstruos, diurnos, atque horarios, aquas agitat à cardine, ad cardines, eamque per hydrophylatia in montium cacumina sublatam, in fontes fluminaque protrudit. Inter undas vero aquarum, non tam concharum gaza, quam prodigiosa maris monstra, & tot piscium ludunt examina.

THE S. VIII.

Ulterius quemadmodum certum est, ex globo Terraquo continuo surgere in altum exhalationum, & vaporum subtiles fumos, qui pro ratione missionis, & copia sulphuris, ali bi

bi ignes fatuos, vel flammārum turres, aut capras, trābes,
dracones, Tum stellarum discurrentium phases ostendunt.
Alibi inter collecta aqueo-terrea volumina, densatas nubes
tesolvunt in grandines, nives, pluvias, & imbræ. Vel si
inter accensas sulphureo nitroſas particulas, pugna oboritur,
fulmina, fulgura, immensosque excitant boatus. Vel coa-
cta in ipsa massa nubium, pingunt, aut horrida prodigiorum
monstra, aut iridum arcus, aut halonum & pareliorum cir-
culos. Denique in spirituofos quosdam flatus dissipati, venti-
lant concitanque aerem, nunc ab omnibus cardinibus mundi,
nunc eniori motu, mox violentiori raptu, iterum concitatis-
simō turote. Venti quippe varijs motibus varijsque qualitatibus
beant inferiorem mundum, refrigerant aerem, exagitant maria,
temperant terreni mundi semina.

THES. IX.

AT extra ipsas Aeris semitas occurrit admirabilium globo-
rum, lucidorum, opacorum, Errantium, fixarum, etiam
interdum extraordinariarum palarium, in cuius immensitate,
non solida ut credidit vetustas, sed liquida & permeabili, mo-
tu velocissimo discutunt pulcherrima syderum corpora. Hic lu-
na noctis Domina, Sol dierum illustrator, Venus gratiarum
lampada, Mercurius Amēnitatis fons, Mars minarum plenus,
Iupiter insigni Majestate splendens, denique Saturnus ejusve
comites, pulmbo amictu rutili, constanter omnes in suis am-
bulant sphæris. Qeos excipiunt firmamenti incole numerō
millæ, & viginti duo, juxta calculationem recentioris ævi, quos
& in varios formarum apparatus digessit sapientia. Polum
circū ambulant ambæ ursæ eorumq; custos vigilanssimus Boo-
tes, volat alibi Cygnus, alibi Draco corporis sui gyros tot stell-
lis distinctos ornat. Hunc excipiunt Cepheus cum Cassiopæa,
Pegasus cum Andromeda, Perseus cum Medusæ capite, Cetus cum
Eridano, cum Otoione argo navis, cæterique ordine Asterismi,
usque ad vertices ultimos poli Antartici. Illum circulum in
cælo

cœlo maximum perambulant, Aries, Taurus, gemini, Cancer, Leo, Virgo, libra, Scorpio, Arcitenens, Caper, Amphora, & pisces. Alia quando in eadem astrorum domo, huc illucq; vagantur, stellæ novæ, horridique Cometarum ignes, in profundo vero ætheris abyssō, plures stellas degere, rationi videatur consentaneum, circumcingit tamen totum cœli megaron, vasta aquarum rota, perpetua cooperatione beans mundum, velocique cursu laudans nomen Domini.

THES. X.

Delirarunt multi, complures dari mundos, nos ex fide novimus, unum tantum esse hoc complexum, idq; ad mentem Archetypi perfeciissimum. Tantaq; capacitatis, ut immonia illa intra circulum suum conclusa corpora complectatur. non tamen propterea infinitum, licet humano ingenio indemonstrabilis sit ipsa vastitas. Formam etiam mundi, rotundam esse, consensus vulgi orbem appellantium, approbatio Doctorum, tum argumenta retum docent. Apparet enim serenis noctibus, ipsisq; diebus semper concameratum. Sydereum quoque motus abortu in occasum, circulares vias conficit. Nobilissimo deniq; corpori, ea debetur figura, quæ sola alias omnes amplectitur, quæq; nihil potest habere asperitatis, nihil offensionis, nihil incisum angulis, nihil anfractibus eminentens, nihil lacunosum, cujus partes omnes inter se similiæ, & cujus extrema tantum distant à medio, quantum idem à summo, quo nihil aptius. Hanc igitur aptissimam imaginem suscipit & habet, quicquid ad summam perfectionem inter corporeas creaturas adspirat. Ad ipsam durationem pertinet, ut mundus sit temporalis, quod enim principium habuit, finem aliquando habebit, cujus interitus horam nemo mortalium definire audet, certum tamen est ad futurum aliquando fatalem diem, quo cœli Regia, quo vaporum volmina, quo terrarum oceaniq; argumenta, in antiquum chaos dilapsa, vehementia ignium conflagrabunt,

THES.

THESES XI.

Ultimo, & id observationem meretur, quo pacto per item
& concordiam omnium rerum naturalium actiones per-
gantur Cœlorum corpora Magnetica hac catena conservan-
tur; In aeris spatio vapores, & exhalationes, post horridos
conflictus, pacis fœdera pangunt: In terreno globo postquam
calida Elementorum cum frigidis, humida cum siccis, immani
lucta concertarunt, in æternam veluti amicitiam coit, diver-
sarum naturarum fervor. In œconomia tum lapidum, tum
plantarum, tum animalium, idem cernitur consensus &
dissensus, è quibus omnibus oritur tandem totius muudi Ma-
gnes, concordia, & perfectio. In curioso tamen scrutinio
harum rerum diligenter consideranda veniunt. Primo, qua-
litatum primarum, & secundarum indoles. Secundo, Insen-
sibilium vaporum è corporibus egressorum vires. Tertio, Na-
turarum similitudo, & dissimilitudo. Quarto, Plagarum, &
Climatum mendicidiversa constitutio. Quinto, Pororum con-
stitutio, in ipsis corporibus. Sexto, Imaginationis vehemen-
tia. Septimo, Ingenium vacui. Octavo, Dispositio Effici-
entis, & materialis cause. Nono. Tum operatio Syderum
in inferiorem mundum. Quippe ut ardor Solis omnia copu-
lat, liquor lunæ humida sustentat, cæterorum planetarum in-
fluentia in res sibi amicas exonerantur, ita, inter se invicem collu-
dunt elementa omnia in hoc naturæ paladio, ut ignis veluti
Sponsus, aqua instar Sponsæ, per Paranympchos terram, &
aerem combinati, coagulatione, fixatione, amabili di-
scordia universam absolvant mixtorum
genesim.

SOLI DEO GLORIA.

Ad

Ad Pereximium Dn. Respondentem
GUSTAVUM BUTHELIUM,
de Mondo solerter disputantem.

Planè mira sunt omnia opera Domini; nullus quamvis ingeniosissimus dignè enanciauerit magnalia altissimi. Inspiciamus mundū, quam optimè cuncta in eo a Deo ordinata sunt, præcipue artificiosam structuram in homine compoluit, quā hanc fabricam repræsentat; donavitque ei hoc privilegium, ut cum hæc orbis terrarum machina interitura sit, in nova coelestia habitacula transportantur boni. Incumbit itaque homini (cum omnia creata ipsi in bonum inserviant) cum laude altissimi hæc contemplarii quætu pereximie Respondens benè perpendisti, ideoque Mundi subtilitates voluisti inquirere atque rituari, hacque præclara Materia ingenii tui dotes ostendere. Laudo industriam tuam, simulque opto; ut studia tua cedant in Dei gloriam, patriæ emolumētum, parentū solatia, ac ut indè digna præmia reportes.

Hæc gratulabundus in favorem Dn. Respond.

scripsit

C L e A U D i u s Sparre.

Ad Oroatissimum
DN. GUSTAVUM BUTHELIUM, W.-Goth.
Respondentem: Amicum ac commilitonem dilectum.

Διστον

Nascimur in vasto, quid sit, BUTHELIUS ipse
Mundo nunc Mundus, disputat ecce probè!

L. Mq;

ENEVALD. SVEN. Q. G. A.

S. S. Theol. Doct. & Prof.

Σύγχρησις

Adolescenti Literis Moribusq; ornatisissimo,

DN. GUSTAVO BUTHELIO, W-Gotho, de Mundi Mi-
rabilibus disceptatione eruditâ publicè differenti:

Non omnibus periculum
Succedit usq; mentis,
In arduis olympi
Concentricis rotundi,
Eccentricisq; circulis,
Numero scientiore,
Tornatoru orbis,
Aut optiore summa
Peritioru artis,
Decenter explicandu,
Signatius loquendu.

Paucis videbis aquum
Adstare fortè numero,
Rimantibus recessum
Rerum latentiorum,
Scrutantibusq; formas
Animantium ferarum,
Legentibusq; planta
Cujusq; certiores,
Virtutis indolem q;
Vim q; indicem medele,
Folijsq; fructibusq;
Ramisq; floribusq;
Paucissimus licet
Rationis implicatas,
Acuminis vigore,
Penetrare sic latebras,

Ut cogitationum
Subtiliora cepta,
Ut appetitionum
Desiderata vota,
Attentius requirant,
Peritius per acta
Notentq; conferantq;
Equentq; judicentq;
Sciuntq; pensentq;
GUSTAVE sed BUTHELI,
Mirabiles recursus,
Omnes per orbis axes,
Quibuslibetq; contris,
Mutationibusq;
Mundi patentioris,
Sic gnarus annotaras,
Sic sedulus recenses;
Argutias strobasq;
Sic strenuus refellis;
Ut cui libet fatendum,
Tibiq; gratulandum,
Rescit, quod abditarum
Vicissitudinumq;
Terra quod intimorum,
Prorsus meatuumq;
Miraculosa noscas.

Scripsit L. Mq;

PETRUS LAURBECCHIUS.

OMne tulit punctum, qui miscuit utile dulci:
Est dulcis requies, utilis ipse labor.
Utilis est requies, dulcis labor omnia vincit:
Iusto Conformes tempore Cuncta probant.
Sicut Constringit nimius labor Intima Mentis,
Solvit sic vires immoderata quies.
GUSTAVUS letas scit commendare Camandas,
Eusebia segetem spargere qui didicit.
Jamq; etiam multum superat labor ipse quietem
Noctu, Constanti hoc tramite progrederit.
Prasens nam Specimen, scrutans penetralia Mundi,
Monstrat, pragrandu, dulce laboris opus.
Gratulor infractos, BUTHELI, pectoris Ausus,
Auraicis studium & sic cecidisse jugis.
Ito bonis Avibus, Nymphaeum inferte Cohorti!
Pigris Meta pudor, Lausq; laboris, erit.
Macte labore tuo, quena digna Brabea sequuntur
Tranquillâ Regvie, Pieridumq; decus!
Uxori sis Patria; dulcis Genitoribus; Amplis
Dulcis Presulibus; Portio grata Deo!

Τέτω Τῷ δεκατίῳ, πόλλοις ἐμπεποδίσμένος,
Τῇ Τῆς γλυκύτης σπεδῇ, τε καὶ σπε-
δῆσγλυκύτηπ, κυρίε βεθελίς, ὁμοχωρί^ς
καὶ φίλε εἰδικετεῖσθε, συγχαίρειν
τρόπου

ANDRÉAS Hasselqvist/
Calmariensis.

Sacrum

SAcrum illum esse laborem, qui naturæ speculatorum fatigaret;
Cumque à maximo Deo honore mactari, qui physicam discere sa-
tageret, haud abs re sapientiae consulti jugiter existimaverant. Ti-
bi, mi Iuvavissime BUTHELI, hic animus est, qui non ludicris o-
peram navando, nec fastuosas peregrini moris ceremonias intu-
endo, sed totius universi pulcherrinam harmoniam contemplan-
do, Te Deo patriæq; sacrasti. Nec hoc uno simplici e munere tuā
industriā funditus es; habet enim hoc tuū exercitium sacramenti
quandam vim, quod non solum Dei gratiam, patriæ favorem, pa-
trisque amorem conciliet, sed illorum quemq; pulcherrimo hono-
re excipiat, lepidâ veneratione prosequatur. tot n. maximo Deo
grata offeruntur libamina, quot de naturâ & huius receptaculo,
mundo, sani moventur discursus. Talia dum moliris, non lar-
gissimum Deum effusæ in te beneficentia, nec charissimam patri-
am subministrati alimenti, nedum Venerandum patrem faci sum-
tus unquam pœnitibet; verū te fors, cui ipse inhias, certò ma-
nebit. Hunc dextrum tuum genium, quo tam sacrum sustinuisti
laborem, quin tibi gratuler, natalis soli communio, & hinc su-
peraddita fœdera, non patiuntur. Perge igitur, quo cœpisti pede,
& dona clementer in te transfusa, usui Reipublicæ, & propriæ tuæ
saluti, probè ac si reuuè excole! Vale!

ELIAS J. BASCH.
Goth. W. Goth.

R. M. 6114